

ligt, at dette Embede besattes ved Konstitution. Men Spørgsmaalet er: Hvem burde man have konstitueret? Og der kan jeg ikke se rettere, end at man efter alt, hvad der desangaaende var kommet frem under Forhandlingerne i Fjor, og hvad der laa i Lovens Aand og Tankegang, burde have konstitueret Retsbetjenten i Esbjerg som Birkedommer paa Fanø. Det blev udtalt fra Ordførerens Side her i Tinget i Fjor, at det var Forudsætningen fra Udvalgets Side i Henhold til de Aftaler, man havde truffet med Ministeren, at hvis det Lovforslag, som bebudedes i § 2, ikke var færdigt til det Tidspunkt, da Embedet blev ledigt, skulde dette midlertidig besættes ved Konstitution med Retsbetjenten i Esbjerg. Det vilde jo ogsaa stemme fuldt ud med Bestemmelserne i Loven om, at „fra dette Tidspunkt forenes“ de to Embeder. Der staar altsaa udtrykkelig, at fra den forrige Birkedommers Dødsfald forenes med det samme de to Embeder. Det er kun de nærmere Bestemmelser om den Maade, hvorpaa de fremtidig skulde bestyres i Fællesskab, der forudsætte og kræve en særlig Lov. Men den høje Regering har ikke konstitueret Retsbetjenten i Esbjerg som Birkedommer paa Fanø. Man har derimod i Strid med Udvalgets Forudsætning fra i Fjor konstitueret en Assistent fra Justitsministeriet, hvilket fremgaar af en Skrivelse fra Ministeriet, der findes aftrykt som Bilag I, og hvad der er endnu ejendommeliggere, denne Assistent har man tillagt den fulde for Embedet fastsatte Lønning af 2,800 Kr. aarlig, skønt Loven om det Vederlag, der kan tillægges konstituerede Retsbetjente, af 26de Marts 1870 § 6 kun tillader at give en saadan Mand indtil Halvdelen af den Stillingen tillagte Løn. Det er Udvalgets Flertal en Gaade, med hvilken Hjemmel man egentlig har gjort dette, og det kunde være interessant ved denne Lejlighed at faa oplyst af den højtærede Minister, hvor man finder en saadan Hjemmel.

I Henhold til disse Grunde skal jeg altsaa paa Flertallets Vegne tillade mig at foreslaa at nægte Lovforslaget videre Fremme, idet man fastholder den Beslutning, man tog i Fjor, at Birkedommerembedet paa Fanø skal sammenlægges med Retsbetjentembedet i Esbjerg. Og jeg skal hertil føje en Grund, som formodentlig, bortset fra alt det andet, maa være afgørende for dette Tings Stilling, en Grund, som først er fremkommen, efter at Betænkningen er afgiven, nemlig den, at vi siden da have faaet omdelt Proceskommissionens

Betænkning, og af denne fremgaar det, at Proceskommissionen, som jo maa antages i den lange Tid, den har siddet, at have overvejet alt, baade for og imod, har netop indstillet, at Fanø Birk skal sammenlægges med Retsbetjentembedet i Esbjerg, altsaa det, vi vedtogte for et Aar siden. Naar dette dog skal være den fremtidige Ordning — og det vil det altsaa efter Proceskommissionens Indstilling blive — er der sikkert saa meget mindre Grund til at gøre om, hvad vi i Fjor vedtogte.

Høegh-Guldberg: Den ærede Ordfører for Flertallet har ganske kort omtalt denne Sags Historie. Han har omtalt, at i det private Lovforslag, som blev indbragt i Maj 1897 af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), om at gøre Esbjerg til Kjøbstad, var der ikke Tale om at ofre Fanø Birk, da var det kun bestemt, at Byfogden i Esbjerg tillige skulde være Herredsfoged i Skads Herred. Fanø Birk lodes den Gang ude af Omtale. Den ærede Ordfører har ligeledes omtalt, at det først kom frem, efter at Landstinget havde indsat en Bestemmelse i Loven om Oprettelse af et særligt Borgmesterembede i Esbjerg, og at Folketinget da ikke vilde gaa ind paa at oprette et saadant nyt Embede, uden at man tillige kunde inddrage et andet Embede for ikke at forøge Embedsmændenes Tal; og ved den Lejlighed, altsaa mere tilfældig, og idet man altsaa saa væsentlig paa Esbjergs Fordel og bortsaar fra de store Ulemper, som man tilføjede Fanøbeboerne, blev denne Bestemmelse indsat i Loven om, at fra det Tidspunkt, da Birkedommerembedet blev ledigt, skulde det forenes med Retsbetjentembedet i Esbjerg og Skads Herred i Henhold til Bestemmelser, som da vilde være at fastsætte. Birkedommeren paa Fanø var da 59 Aar. Der var ingen Grund til at antage, at denne Ledighed af Embedet snart vilde komme til at foreligge. Den højtærede Minister tog i Folketingsmødet, 12te Marts 1898 Reservation om sin Stilling til Sagen og udtalte sig omtrent saaledes, at man kunde jo saa se, hvorledes Forholdene til den Tid stillede sig, hvorledes de havde udviklet sig, idet man altsaa kunde haabe, at Spørgsmaalet til den Tid kunde blive optaget til Forhandling paa ny under saa forandrede Forhold, at Tinget maaske kunde se noget anderledes paa Sagen. I Sommeren 1898 afgik saa Birkedommer Aagaard ved Døden, og i Medfør af det, der var bestemt, indhentede Ministeriet